

Dette indlæg er skrevet for at gøre opmærksom på, hvor vigtigt det er at reagere, når vi oplever forandringer i hørelsen eller rødme/hævelse/ømhed omkring implantatet eller elektroden.

Her er uddrag af min lille "dagbog" på CI-foreningens facebook-gruppe:

6. januar:

Nytårsdag kunne jeg fejre 10 måneders jubilæum med mine 2 CI'er, og det er gået over al forventning – både med helingen efter operationen og med at høre.

I torsdags begyndte jeg pludselig at hæve under arret bag det ene øre. Det virkede ikke som betændelse men snarere som brusk, da det var hårdt. Jeg valgte alligevel at konsultere den praktiserende læge, da jeg blev lidt bekymret.

Han kunne ikke sige så meget, andet end at se tiden an i weekenden og kontakte vagtlægen, hvis det forværredes - og ellers vente til på tirsdag, hvor jeg har en tid på OUH til justering.

Hævelsen vokser imidlertid stadig og bliver mere og mere øm, og det spænder i det, specielt når jeg drejer hovedet. Jeg kan ikke have CI'et på og er efterhånden ikke særlig stolt ved situationen.

Nu kommer spørgsmålet: Er der nogen, der har oplevet noget tilsvarende eller eventuelt hørt om andre med samme problem?

Efter mange opfordringer fra andre ci-brugere på fb kontaktede jeg OUH, hvor lægen på operationsafdelingen bad mig komme med det samme. Fik en recept på penicillin og besked om at kontakte afdelingen næste morgen, da jeg skulle tale med en af operationslægerne.

6. januar inden midnat:

Tak for alle de dejlige opmuntringer og hilsener. Det er utrolig dejligt at vide, der er nogen "derude", når der er brug for noget sparring.

Jeg har det i øvrigt udmærket - ingen feber, blot lidt ømhed, men det forsvinder sikkert hurtigt.

Jeg tror også, jeg har lært at tage signalerne lidt mere alvorligt fra begyndelsen - vi mænd har det nok med at "underdrive" lidt hos lægen - og som lægen på OUH sagde, tager vi jo ikke skade af lidt penicillin eller antibiotika, selv om det måske ikke er 100 % nødvendigt - hellere en gang for meget, end en gang for lidt.

Jeg er spændt på at tale med operationslægen og vil holde jer ajour med resultatet.

7. januar

Hej igen – her kommer fortsættelsen.

Jeg ringede i morges til OUH og fik straks at vide, at de havde reserveret en tid til mig hos lægen kl. 10. På afdelingen blev jeg akut indlagt og fik lagt drops. Jeg skal regne med at være her 5-7 dage, hvor jeg tre gange dagligt skal have drops med antibiotika.

Hvis resultatet er tilfredsstillende, skal jeg efterfølgende regne med 6-8 ugers efterbehandling med medicin og antibiotika – i modsat fald skal behandlingen med drops fortsættes.

Skrækscenariet er at implantatet skal fjernes, såfremt betændelsen ikke kan fjernes ad

medicinsk vej – og i givet fald vil den tidligst kunne indopereres igen efter 3 måneder. Dette har lært mig, at det er vigtigt at tage det alvorligt, når der opstår hævelse omkring arrene – det gør de i hvert fald på hospitalet.

Operationslægen anbefalede klart ci-brugere, at vi straks henvender os til den hospitalsafdeling, hvor vi er blevet opereret – hellere en gang for meget end for sent. Jeg håber, denne lille historie kan være med til at andre, der kommer i en lignende situation, vil være lidt hurtigere på aftrækkeren, end jeg var.

Og så et lille PS: Jeg har det efter omstændighederne godt og er fuld af fortrøstning.

17. januar:

Her kommer lidt opfølgning på historien

Efter en uge med drop 3 gange daglig får jeg nu en anden cocktail, som jeg skal have 1 gang daglig, så selv om jeg stadig på papiret er "indlagt", er jeg nu flyttet hjem og kører ind hver dag.

På mandag ser lægen på mig igen, og hvis alt går planmæssigt, skal jeg over på penicillin piller i "nogle" uger - formentlig ca. 8 uger.

Jeg har det godt, ingen smerter men kan ikke have ci'et i, da det giver lidt irritation omkring arret.

21. januar:

Så er det mandag, og lægen har set på mig - og foreslår yderligere 14 dage med antibiotika i drop, inden jeg går over til piller. Der er stadig hævelse, og jeg bliver rød og hæver yderligere, når jeg bruger Ci'et. Det kan tage meget lang tid at få styr på infektionen, men OUH vil fortsætte længe med antibiotikabehandling, inden de vil så meget som overveje at pille implantatet ud.

Jeg priser mig lykkelig over, at jeg kun har godt 20 kilometer til hospitalet - eller kunne det blive indlæggelse (jeg er faktisk på papiret indlagt), og ens egen seng et jo at foretrække.

21. januar:

Jeg har selvfølgelig reflekteret meget over, hvad jeg kunne have gjort anderledes – og hvilke signaler, der var i tidsrummet frem til jeg søgte læge.

Når jeg ser tilbage, har jeg – efter en fantastisk start fra april – haft problemer med hørelsen på højre øre siden oktober. Problemerne startede så småt efter en justering, men efter yderligere en justering havde jeg stadig dårligere hørelse på højre øre end tidligere.

Kort inden jeg søgte læge tjekkede jeg hørelsen med en af optræningsøvelserne, hvor jeg hørte lydbånd med et øre ad gangen, og kunne konstatere betydelig bedre lyd på venstre øre end på højre (ørerne var lige gode efter endt optræning).

Lægerne kan ikke udelukke, at det kan være den begyndende infektion, der har nedsat hørelsen på højre øre – men kan heller ikke sige med sikkerhed sige, der er sammenhæng.

Jeg kan kun opfordre til at holde et vågent øje (øre) med ændringer i hørkvaliteten og være opmærksomme på lettere hævelse, rødme eller ømhed i og omkring arvævet.

Jeg må sige, at jeg på intet tidspunkt, inden jeg konstaterede den stigende ømhed, varme, rødme og hævelse efter nytår, havde forestillet mig, at jeg skulle igennem en så lang behandling.

Bortset fra ubehaget, utrygheden og den daglige afbrydelse med drop har jeg det faktisk helt fint – jeg er lidt træt, men har ingen smerter, svimmelhed eller andre gener.

4. februar:

Så er det mandag igen, og der er gået yderligere 14 dage med antibiotika i drops – og det har virket efter hensigten. Hævelsen (og dermed forhåbentlig også infektionen) er forsvundet, og jeg er nu sat på opfølgende antibiotika – 2 x 500 mg Dicillin 3 gange dagligt (dem kender vi jo i forvejen, da det var dem vi fik i 10 dage efter operationen) i foreløbig 4 uger, hvorefter jeg atter skal på OUH til kontrol. Vi kender også de mange bivirkninger med bl.a. lidt svimmelhed, kvalme, tør hud og tør mund – men til gengæld slipper jeg for det medicin, der virkede som antabus, så det med tørsten er der nu råd for.

Jeg tror ikke, de helt er klar over hvilken infektion, der eksakt er tale om, men næppe stafylokokker - så de har skudt bredt fra begyndelsen, men ændrede cocktailen efter en uge. Men det virkede, og nu håber vi blot på, at der ikke sidder nogle og "gemmer" sig, da de i så fald kan blive mere resistente.

Jeg har en god fornemmelse og tror på det, så nu er der lys for enden af tunnelen, men de fire uger på OUH kunne jeg godt have været foruden.

Dette er så den lykkelige slutning på historien (da jeg regner med, der er styr på infektionen) – tak for jeres tålmodighed

Og det endte godt – jeg fik efterbehandling med Decillin i 7 uger, men selv om jeg er frisk, føler jeg, at udviklingen i min hørelse er sat lidt bagud, da jeg hører noget bedre med det venstre øre end det højre.

Opfordringen fra operationsafdelingen er klar og tydeligt at kontakte dem direkte, når du er i tvivl, så de kan tage stilling til, hvad der er bedst for dig – underforstået: Der er ingen grund til at spilde tid på at kontakte den praktiserende læge, som alligevel kun har to reelle muligheder – at sende dig hjem eller indlægge dig.

Ellef Bender